

Průmkářiny

1. čtvrtletní expres

Říjen 2010/2011

OBSAH TOHOTO ČÍSLA:

- Co se dělo?
- Co se bude dít?
- Ankety + rozhovory
- Sportovní rubrika
- Literární rubrika
- Kulturní rubrika
- Slovo závěrem

Redakce: třída B3.I + B2.I + B1.I

Počet výtisků: 150

Datum vydání: 14. října 2010

SPŠ a VOŠ Písek
Karla Čapka 402
397 11 Písek
Tel.: +420 382 214 805
Fax: +420 382 213 249
E-mail: sps@sps-pi.cz

Úvod

Ahoj milí průmyslováci!

Dva měsíce prázdnin utekly zase jako voda. Většina našich spolužáků při nich zažila neopakovatelné chvíle, na které se nezapomíná, jako například dovolená u moře, výlety s kamarády a rodinou, letní tábory a mnoho dalšího. Ale ne každý měl jen pohodové prázdniny. Pár „vyvolených“ na školu nesmělo zapomenout ani o prázdninách. Pečlivě se totiž připravovali na nadcházející reparáty, které se konaly poslední dny v srpnu. Ti nejpilnější pak své opravné zkoušky zvládli, a tudíž je od září můžeme opět potkávat na chodbách školy. S novým školním rokem k nám přišlo i několik nových učitelů a samozřejmě naši noví žáci z prvních ročníků. Všechny bychom tu chtěli přivítat.

V říjnovém čísle se dozvíte základní informace o státních maturitách, kterých se obává většina žáků všech středních škol. Připomeneme vám události, které se udály, a nezapomeneme ani na nic, co nás čeká v nejbližší době. Chybět nebudou ani oblíbené ankety a rozhovory. Můžete se těšit na rozhovor s Mgr. Miroslavem Širokým, který o prázdninách navštívil Kalifornii. Ve sportovní rubrice se dozvíte některé nové informace o fotbale. Vše zakončíme pozvánkami na nadcházející maturitní plesy našich čtvrtých ročníků a opětovnou výzvou ke spolupráci při přípravách oslav sedmdesátin naší školy. Ty by měly propuknout v říjnu příštího roku.

Na závěr bychom chtěli všem studentům, učitelům a zaměstnancům školy popřát úspěšný a smysluplný školní rok 2010–2011.

S pozdravem vaše redakční rada Průmkařin

Co se dělo?

Čas nám neúprosně plyne a je tady říjen. V mnoha z vás jistě zůstávají vzpomínky na minulý měsíc, ve kterém se událo nemálo zajímavých akcí a událostí. Školní rok jsme všichni úspěšně zahájili ve středu 1. září. Následující den se již tradičně konal podzimní sportovní den, kterého se zúčastnily všechny třídy kromě prváků. Účastníci se mohli utkat v různých sportovních disciplínách, porovnat si své síly a poté snad i vyhrát. Své loňské vítězství si i letos obhájila třída B4.I, opět bezkonkurenčně zvítězila, a my jí tudíž gratulujeme.

O pár dní později zahájil svou činnost úspěšný a oblíbený kroužek robotiky, vedený Jaroslavem Růžičkou z B4.I a Lukášem Csizmaziem ze třídy V1. Dne 15. 9. se uskutečnila burza učebnic v přednáškovém sále. Všichni žáci měli možnost odkoupit učebnice od svých starších spolužáků za výhodnou cenu. Tentýž den jsme mohli být svědky velmi emotivní besedy s názvem The Action – BESIP tour 2010.

Jednou z dalších mimoškolních akcí byl strojírenský veletrh v Brně dne 16. 9. Tato akce nebyla pouze přehlídková, ale i soutěžní. Naši školu reprezentovali v programování CNC strojů Jan Kotrlík ze třídy A3.S a Vlastimil Labský ze třídy A3.S.

Dne 23. 9. navštívila třída B4.I Památník Karla Čapka ve Strži a Divadlo Na zábradlí v Praze. Vyjeli jsme i za hranice! V sobotu 25. 9. odvezl autobus vybrané studenty do německého Deggendorfu, kde pro ně byla přichystána akce jménem „První přeshraniční den vzdělávání“. Záříjové dny zakončila populární výstava Vzdělání a řemeslo v Českých Budějovicích, kde jsme nejen soutěžili, ale i podávali informace o studiu na naší škole.

V úterý 5. 10. navštívila třída B2.I celosvětovou putovní fotovýstavu World press photo. Tentokrát tato zajímavá expozice doputovala až na akademickou půdu, a to přímo na Karlovu univerzitu. Studenti si poté prohlédli nejen školu, ale při další stálé expozici na UK se seznámili i s historií této památné instituce.

Dne 6. 10. vyjela celá třída A4.S doplněná žáky studujícími obor Telekomunikace ze třídy D4.S a C4.S na odbornou exkurzi na pracoviště O2 Losiná u Plzně. Ve středu 6. 10. se vzdělávala třída V1, a to při odborné exkurzi v písecké firmě ELO+ s.r.o.

THE ACTION – BESIP TOUR 2010

Dne 15. 9. 2010 se konala přednáška o bezpečnosti silničního provozu. Z naší školy se této akce zúčastnily vybrané třídy, a jak jsme zjistili po příchodu ke kulturnímu domu, byla tato přednáška připravena pro žáky i ostatních středních škol v Písku. Celý sál v kulturním domě byl tudíž zaplněn do posledního místečka a nálada byla opravdu veselá. K tomu dopomáhala muzika, při které nám pořadatelé předvedli své taneční umění. Po jejich vystoupení následovala videa, která barvitě znázorňovala dopravní nehody, ze kterých plynulo ponaučení. Rázem bylo vidět, jak se z tváří mladých lidí dobrá nálada vytrácí.

Zanedlouho se celé „představení“ a následně náš dojem začal stupňovat. Na pódiu se totiž objevil muž v policejní uniformě a řekl nám, že je členem policejního sboru v Praze. Pak začal velmi subjektivně vyprávět zážitek z jedné dopravní nehody, při které zbytečně zahynul mladý motocyklista při srážce s kamionem. Na jeho tváři a na barvě hlasu bylo poznat, že tato nehoda v jeho mysli zanechala nehezké vzpomínky. Po jeho vyprávění seděli všichni jak přibití a přemýšleli o tomto příběhu. V sále bylo tak absolutní ticho, že by snad byl slyšet i pád špendlíku. Po chvíli přišel člen hasičského sboru Praha, který nám také líčil svůj zážitek z místa dopravní nehody. Tentokrát se střetlo osobní auto s vlakem a následek byl zoufalý – smrt několika lidí. I výpověď dalšího svědka dopravních nehod – záchranáře – byla velmi zářející a smutná. Celou akci zakončila mladá žena, která po nehodě na motorce zcela ochrnula na dolní končetiny. Velmi emotivním způsobem podala celý svůj tragický příběh – od nehody počínaje přes zážitky z nemocnice a následných rehabilitací až po její současný stav, a to jak psychický, tak i fyzický.

Tato akce byla určitě pro většinu z nás přínosná. Nejen tím, že nám byly podány informace o dopravních nehodách, ale i proto, že se tato ponaučení prolínala se skutečnými příběhy, které psal sám osud a mnohdy bohužel i lidská hloupost.

Myslím, že každý si z tohoto pořadu hodně odnesl. A někteří z nás si možná večer před usnutím vzpomněli na mladou ženu na vozíku a její trápení.

A pozor – tohle může totiž potkat kohokoli...

Filip Svoboda, B2.I

NÁVŠTĚVA PÍSECKÉ VĚŽE

Letošní B2.I – skupina „apistů“ navštívila v červnu 2010 s paní učitelkou Klavíkovou píseckou věž. Naším průvodcem byl věžník – pan Alois Němec, který nám podrobně vyprávěl o historii věže děkanského kostela. Z vyhlídky byl krásný výhled na celé písecké okolí a hlavně na Písek samotný. Pan věžník nám dokonce dovolil posadit se v místnosti, ve které bydleli v dřívějších dobách píseckí věžníci, stejně jako on dneska, a ukázal nám samotné „srdce“ hodin písecké věže. Při odchodu nám řekl ještě několik kuriozit, které jsou spjaty s věží děkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie. Zajímavé třeba je, že největší zvon se jmenuje sv. Václav a váží úctyhodných 1 300 kg, jeho tón je prý natolik zvučný, že není radno si s ním zahrávat a stoupat si přímo pod něj, hrozí prý totiž ohluchnutí. Na druhou stranu však nám může vyplnit přání, a to lehounkým ťuknutím na zvon. Ve zvonici jsou v současnosti zavěšeny čtyři zvony.

Písecká věž patří k dominantám města Písku. Datum jejího založení je uváděn v roce 1489 podle nápisu nad západním portálem děkanského kostela. Koncem roku 1555 postihl Písek požár, při němž se roztavily původní zvony. Výjimečností této věže je fakt, že zde najdeme černou kuchyni (dodnes jsou na báni věže vidět zbytky původního komínu). V průběhu 18. století dochází k vybudování bytu věžníka v úrovni ochozu ve výšce 42,5 m. Roku 1805 dostala věž novou báň a nyní měří úctyhodných 71 m a při příjezdu do Písku je tato dominanta nádherně vidět ze všech světových stran.

Zdeňka Müllerová, B2.I

STROJÍRENSKÝ VELETRH

Při odborné exkurzi na strojírenském veletrhu, který proběhl v měsíci září v Brně, měli možnost žáci naší školy prakticky vyzkoušet své vědomosti a dovednosti v aplikacích, které prezentovali čeští i světoví výrobci měřicí a automatizační techniky a strojírenských systémů. Zajímavé jistě bylo zjišťování faktů, jak se strojírenství prolíná s prvky automatizační techniky, výpočetní techniky a komunikačních systémů, které jsou stěžejními zaměřenými našich studijních oborů.

Dva reprezentanti školy – Jan Kotrlík ze třídy A3.S a Vlastimil Labský ze třídy A3.S změřili úroveň svých znalostí při soutěžním programování CNC strojů. Organizátor soutěže totiž připravil pro soutěžící učebnu s vývojovými programovými prostředky a možnost pro úspěšné žáky produkt své práce ověřit na vystavovaném CNC stroji.

Ing. Miroslav Paul

VZDĚLÁNÍ A ŘEMESLO 2010

Ve dnech 29. 9. až 1. 10. 2010 se na výstavišti v Českých Budějovicích konala největší přehlídka středního, odborného a učňovského školství v České republice. Během těchto tří dnů zde mnoho středních škol podávalo informace žákům osmých a devátých tříd. Každá střední škola tady měla stánek, ve kterém se návštěvníci mohli zeptat na jakékoliv informace týkajících se jejich budoucího studia na zvolené škole. Samozřejmě nechyběl ani stánek skupiny ČEZ, u kterého se prezentovaly školy, které ČEZ finančně a materiálně podporuje.

Nechyběli jsme tam ani my. SPŠ a VOŠ Písek se právě po boku ČEZu prezentovala na této akci. Pro návštěvníky našeho stánku byla připravena velmi zajímavá expozice. Podávali jsme tu informace o naší škole, přijímacím řízení, o chodu školy a všech našich oborech a všem jsme vysvětlovali výhody studia a proč je dobré studovat právě zde. Ti, co zavítali k nám, si také mohli vyzkoušet naprogramovat robota NXT, se kterým naše škola soutěžila v loňském celostátním kole First Lego League, a že zájem nebyl malý!

Roman Svoboda, B3.I

PRVNÍ PŘESHraniČNÍ DEN VZDĚLÁVÁNÍ V DEGGENDORFU

V sobotu dne 25. 9. 2010 se vybraní studenti SPŠ a VOŠ Písek společně se žáky základní školy Edvarda Beneše v Písku vydali do Deggendorfu. Deggendorf je malebné město ležící v Dolním Bavorsku, kterým protéká řeka Dunaj. Zároveň je to partnerské město Písku. Z Písku jsme odjeli v 6.30 hodin a po cestě vyzvedli několik studentů ve Strakonících. Poté jsme již mohli jet směr hraniční přechod Strážný. Cestou se většina z nás kochala podzimní Šumavskou přírodou, která se nám nabízela z okénka autobusu.

Po necelých třech hodinách cesty jsme dorazili do Deggendorfu. Naším prvním cílem byla městská hala. Po vstupu nás organizátoři celé akce mile přivítali a všichni jsme se mohli posadit v přednáškovém sále. Vše oficiálně zahájila svým prolovem primátorka Deggendorfu paní Anna Ederová. Zanedlouho vystoupila s přednáškou o českém vzdělávacím systému místostarostka Písku Mgr. Hana Rambousová. Cílem její prezentace bylo německým účastníkům, zástupcům německých firem, ale i vedení města Deggendorfu přiblížit princip českého vzdělávání. Po představení českého vzdělávacího systému zbývalo už jen seznámení s německým vzděláváním. Toho se ujala výchovná poradkyně paní Claudia Ebner. Dozvěděli jsme se o zásadních rozdílech mezi německým a českým školstvím. Nejvíce mě zaujali dva mladí Němci, kteří byli nedávno na praxi v Českých Budějovicích u různých firem. Barvitě nám líčili své zážitky z Čech, vyprávěli také o tom, jak byli překvapeni tím, že se k nim Češi mile chovali, a jak se dodnes rádi do Českých Budějovic vrací.

Poté, co jsme si vyslechli všechny projevy, přesunuli jsme se do foyer. Zde byla připravena výstava firem, které dlouhodobě působí jako zaměstnavatelé na trhu práce v Deggendorfu. Tyto firmy se většinou specializují na výrobu moderních technologií – například jaderných reaktorů, počítačové technologie atd. Po zhlédnutí celé expozice se zbývalo už jen občerstvit. Měli jsme možnost ochutnat bavorskou klobásu, kterou si s radostí všichni dali.

Následně jsme se všichni posilnili, čekala nás pěší prohlídka historické části města společně s průvodcem. Ten nám vyprávěl o zajímavých dějinách města, prošli jsme okolo nejruznějších památek a vše jsme završili u historické hradby města, která se jako jediná z celého opevnění dochovala až do současnosti. Den se pomalu chýlil ke konci a nám nezbývalo nic jiného než znovu nastoupit do autobusu a odjet směr Písek. Každopádně jsme domů odjížděli spokojeně.

Roman Svoboda, B3.I

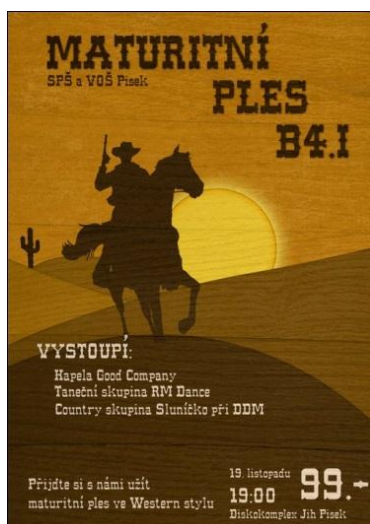
Co se bude dít?

V následujících týdnech nás bude čekat mnoho zajímavého. Jednou z nejdůležitějších událostí je **generálka státních maturit**, která probíhá celý tento týden. Generálce předcházely zdoluhavé dohady naší vlády, mnohamilionové náklady, několikarocní přípravy, ale nakonec jsme se přece jen „dočkali“. Letošní čtvrtáci mají jednu velkou výhodu, a sice tu, že si mohou státní maturitu vyzkoušet nanečisto. Ve dnech 11., 12., 13. a 14. října se uzavře několik tříd na naší škole a do lavic sem po jednom usednou naši spolužáci ze čtvrtých ročníků a změří si své síly. Přejeme hodně štěstí a pozor na přetáhnutí zaškrťávaného rámečku. Pokud se vám totiž tato věc přihodí, otázka nebude vyhodnocena. Hodnotící počítač totiž není schopen tuto lidskou slabost načíst.

V pondělí 18. 10. proběhne v prezentačním sále **přednáška pro 3. ročníky**. Tématem bude **energetika**. Ve středu 20. října se účastní studenti čtvrtého ročníku **návštěvy pevnosti v Terezíně**. Odtud si každoročně naši žáci odvázejí hodně námětů k přemýšlení a spoustu mrazivých myšlenek.

Aby toho nebylo příliš, tak poslední středu v říjnu začínají **třídenní prázdniny**. **Hurá!!!** To znamená – od středy 27. 10. až do pátku 29. 10. si pěkně odpočiňte a načerpejte síly na další měsíc, ve kterém nás opět čeká mnoho akcí.

Hned v pondělí 1. 11. a pak ještě 2. 11. se koná již tradiční **burza škol** v píseckém discokomplexu Jih. Zde je dobré přidat ještě informaci, že naše škola se prezentuje i na dalších burzách, jako například 20. 10. v **Táboře** a 26. 10. ve **Strakonících**. V úterý 2. 11. proběhne ve škole jako již tradičně **Den otevřených dveří**. Návštěvníci se budou moci zúčastnit mnoha soutěží, které budou organizovat jednotliví učitelé a nápomocni jim samozřejmě budou i někteří žáci. Studenti čtvrtých ročníků budou mít v tento den studijní volno, což je pro ně jistě přínosná, ale především příznivá informace.

Plesová sezóna pro naše maturanty se rozjede **v pátek 12. 11.** Zahájí ji třída **A4.S** v píseckém kulturáku. Následně se o týden později nechá ošerpovat třída **B4.I**. Přesněji dne **19. 11. v 19.00** hodin a tentokrát v diskokomplexu **Družba**. Všechny tímto srdečně zveme, lístky stojí pouze **99 Kč** a o zábavu bude určitě postaráno.

Celý listopad bude asi sychravo a prosinec nám taky nepřinese moc sluníčka, takže všichni naši studenti se mohou naplno věnovat studiu. Informace o ostatních připravovaných akcích si můžete najít na webových stránkách naší školy, které jsou teď upravované a vylepšované. Jistě vám také neuteklo, že naše škola má **nové logo**, které vzniklo k příležitosti 70. výročí založení naší školy.

NEBOJTE SE STÁTNÍ MATURETY

Generálky maturitní zkoušky se od 11. do 14. října zúčastní 1 225 škol, což je 96 % všech středních škol v České republice. Nepřihlásilo se pouze 53 středních škol. Distribuce zkoušek na maturitní generálku bude stát 3,9 milionu korun, celkové náklady na generálku jsou 120 milionů korun. Náklady na jednu realizovanou zkoušku činí 297 korun. Studenty teď v říjnu čekají pouze písemné testy (státní maturita má kromě písemné i ústní část). Maturovat nanečisto se bude z češtiny, co se týče druhého předmětu, mají čtvrtáci na výběr mezi matematikou a cizím jazykem. Pokud budou mít zájem, mohou si zkusit testy z obou nepovinných předmětů. Studenti si mohou zvolit ze dvou variant obtížnosti. Jde o tzv. základní a vyšší úroveň obtížnosti. Tři čtvrtiny z maturantů si na zkoušku nanečisto zvolilo lehčí verzi, pouze čtvrtina si zkusí napsat těžší test. Ministerstvo ale počítá s tím, že si v ostrém provozu zvolí těžší variantu podstatně více žáků než při generálce.

Reforma maturitní zkoušky je závažnou změnou. Při bližším seznámení s její problematikou vyvstává nemálo dotazů. Nová maturitní zkouška se skládá ze dvou částí – společné (státní) a profilové (školní). Aby žák uspěl u maturity, musí úspěšně složit povinné zkoušky obou těchto částí.

Zavedení společné části nové maturitní zkoušky proběhne ve dvou fázích. Viz obr.

1. v roce 2011 – tzv. **náběhová fáze**,
2. v roce 2012 – **konečná podoba maturity**.

ROK	SPOLEČNÁ ČÁST	PROFILOVÁ ČÁST
2011	2 povinné zkoušky: 1. český jazyk a literatura 2. cizí jazyk nebo matematika	2–3 povinné zkoušky - stanoví ředitel školy
	max. 3 nepovinné zkoušky - z nabídky: český jazyk a literatura, cizí jazyk, matematika, občanský a společenskovední základ, biologie, fyzika, chemie, dějepis, zeměpis, dějiny umění	max. 2 nepovinné zkoušky - nabídku stanoví ředitel školy
2012	3 povinné zkoušky: 1. český jazyk a literatura 2. cizí jazyk 3. matematika nebo občanský a společenskovední základ nebo informatika	2 - 3 povinné zkoušky - stanoví ředitel školy
	max. 3 nepovinné zkoušky: - z nabídky: další cizí jazyk, matematika, informatika, občanský a společenskovední základ, biologie, fyzika, chemie, dějepis, zeměpis, dějiny umění	max. 2 nepovinné zkoušky - nabídku stanoví ředitel školy

Asi není od věci zodpovědět pár otázek, které nás možná zajímají.

Budou mít žáci možnost výběru úrovně obtížnosti ve všech předmětech?
Nikoli. Možnost výběru se týká pouze předmětů, z nichž žáci skládají povinné a povinné volitelné zkoušky společné části. Jde tedy o češtinu, cizí jazyky, matematiku a od roku 2012 rovněž občanský a společenskovední základ a informatiku.

Znamená to, že nepovinné zkoušky bude možné skládat pouze ve vyšší úrovni obtížnosti?
V případě nepovinné zkoušky z předmětů matematika, cizí jazyk, občanský a společenskovední základ a informatika si bude moci žák vybrat ze základní či vyšší úrovně. V případě „ryze nepovinných“ předmětů, tj. fyziky, chemie, biologie, dějepisu, dějin umění a zeměpisu, bude k dispozici pouze test jedné úrovně – vyšší.

Proč jsou tyto „ryze nepovinné“ předměty nabízeny pouze v jedné úrovni obtížnosti?
Je to tak proto, že z nich nelze maturovat v rámci povinných zkoušek. Důvodem je, že v těchto předmětech nelze najít žádný společný jmenovatel pro všechny maturitní obory. Buď se v některých oborech vůbec neučí, nebo se sice učí, ale jejich obsah je obor od oboru odlišný.

Znamená to, že obsah zkoušek z těchto „ryze nepovinných“ předmětů je v podstatě gymnaziální učivo?

Nikoli. Obsah zkoušek z „ryze nepovinných“ předmětů je společným průnikem učiva těch středoškolských oborů, z nichž absolventi odcházejí primárně na vysoké školy takového oborového zaměření, kde se předpokládá vysoká úroveň znalostí a dovedností z těchto předmětů.

Přejeme hodně štěstí u generálky státní maturity! Didaktické testy ze všech předmětů se posílají k opravě do centrálního „opravovacího centra“ a výsledky se dozvědí budoucí maturanti koncem října! Písemnou práci z jazyků hodnotí tzv. hodnotitelé. Všechny naše paní učitelky českého a cizích jazyků získaly na seminářích certifikace hodnotitelů jak písemné, tak i ústní maturitní zkoušky. Tuto tzv. PP tedy čtvrtákům opraví dle zavedených tabulek právě ony.

Důležitá je pro letošní čtvrtáky informace, že přihlášky k opravdovým státním maturitám musí být odevzdány do **15. listopadu!** Je možnost si k povinným předmětům přidat i předmět nepovinný, takže kdo má dost kuráže – rozhodně do toho!

A ještě jakési P. S.:

Nemá cenu generálku SMZ schválně pokazit, protože – **STÁTNÍ MATURETY BUDOU** – v tomto školním roce prostě určitě a za rok taky. Více informací na www.novamaturita.cz

Roman Svoboda, B3.I

ROZHOVOR S PANEM MGR. MIROSLAVEM ŠIROKÝM

Každý z nás by zajisté rád zcestoval celý svět, ale ne všichni si tento sen splní. Jeden z našich učitelů pan **Mgr. Široký** měl to štěstí podívat se snad po celém světě. O letošních prázdninách **navštívil USA, konkrétně Kalifornii**. Proto jsme nemohli odolat a zeptali jsme se ho na pár otázek o životě v Americe.

Byl jste už někdy předtím v Americe?

Ano. Před dvěma lety jsem navštívil New York. Letos to byla Kalifornie.

Kde přesně v Kalifornii?

Převážně Santa Barbara.

Jak dlouho jste tam byl a co jste dělal?

Celkem skoro 2 měsíce. Bydlel jsem v rodině, chodil jsem do školy na angličtinu, jezdil po kraji a užíval prázdnin.

Jaká jste navštívil zajímavá místa?

San Francisco, Las Vegas, Los Angeles... Pak jsem si půjčil auto a ujel přes 1 800 mil trochu po okolí (Arizona, Utah, Nevada)... Je to ohromná země ☺. (Mimočodem: Značka otevřeného výběhu pro dobytek 110 mil – pro představu to je cca cesta z Písku do Brna.)

To jste se kochal krajinou?

No celkem jo. Viděl jsem Hooverovu přehradu, Grand kaňon, Údolí smrti, Oblast 51 a další.

Plánujete další prázdniny v Americe?

Ne, Ameriku už asi nikdy.

A proč?

Je strašně těžké a drahé sehnat studentské vízum, které platí pouze jednorázově. Na turistické zase nemůžete chodit do školy. Rád se tam podívám, až zruší víza.

Je lepší život v Americe nebo u nás?

Žije se jim snáz, mají lepší služby, víc možností. Ale zjistil jsem, že ať jste v USA, Austrálii, Kanadě, na Maltě nebo v Čechách, lidé mají pořád stejné problémy i radosti ☺. Musí chodit do práce, zlobí je děti, rodiče, sousedi, vláda,... a občas vás to všechno může i bavit.

Martina Hadáčková, Zdeňka Müllerová, B2.I

Mgr. Miroslav Široký

ANKETA S ÚČASTNÍKY LOŇSKÉ EXKURZE DO POLSKA

Jak již víte, ve dnech 13. 4. 2010 až 15. 4. 2010 se vybraní studenti ze SPŠ a VOŠ Písek zúčastnili kulturně-vzdělávací akce do Polska. V minulém čísle jsme vás podrobně informovali o návštěvě Wadowic – rodného města bývalého papeže Jana Pavla II., prohlídce historických památek v centru Krakówa, návštěvě koncentračního tábora Osvětim-Březinka a solných dolů Wieliczka. Tentokrát vám pro změnu nabízíme anketu s některými účastníky této akce.

1) NAVŠTÍVILI JSTE POLSKO, CO VÁS NEJVÍCE ZAUJALO?

Marcela Zájedová (učitelka SOU Komenského Písek): Pro mě osobně zůstane tato exkurze ve vzpomínkách ve spojení s leteckým neštěstím. Ještě teď mi naskakuje husí kůže, když si vzpomenu na vyvěšené vlajky s černými stužkami na soukromých domech a množství svíček ve Wadowicích a Krakóvě a na panely o Katyni.

Jindřiška Jelínková (nezávislá novinářka): V Osvětimi už jsem jednou byla, takže jsem věděla, co mě tam čeká. Asi nejvíc mě tentokrát zasáhla atmosféra před pohřbem prezidenta, což se rozhodlo v době, kdy jsme byli právě v Krakóvě. S tragédií, která se tehdy stala, jsme se u nás nikdy nesetkali, takže pro mě osobně bylo zajímavé vidět a cítit emoce a upřímný žal, které Polsko ovládaly.

Jana Kršková (učitelka na Gymnáziu Vimperk): Polsko jsem navštívila asi po deseti letech a byla jsem mile překvapena, jak se Polsko za tu dobu změnilo k lepšímu, jen ze stavu pozemních komunikací jsem byla zklamaná.

Tomáš Slavík (student V2 VOŠ Písek): Když jsem jel do Polska, těšil jsem se na památky, ale když jsem to viděl na vlastní oči, tak mě nejvíce zaujal polský patriotismus.

2) JAKÉ BYLY VAŠE POCITY PŘI NÁVŠTĚVĚ KONCENTRAČNÍHO TÁBORA OSVĚTIM?

Marcela Zájedová: V Osvětimi jsem byla už počtvrté a pocity... Ačkoliv jsem absolvovala několik školení o holocaustu a exkurzí nejen v KT Osvětim, myslím, že nikdy nedokážeme pochopit a představit si, co se tam dělo, ta hrůza – člověk proti člověku.

Jindřiška Jelínková: Už podruhé jsem se utvrdila v tom, že udržovat tyto památníky je opravdu nutné. Zapomínat by se na to nikdy nemělo. Přestože to vypadá tak neuvěřitelně, stalo se to. Něco takového by se nemělo nikdy nikde opakovat, a proto je nutné o tom nejen mluvit, ale tam hlavně s mladými jezdit.

Jana Kršková: Osvětim sama o sobě je místo, kde se člověk zamýšlí nad tím, jak je možné, že svět něco takového dopustil, a co je člověk schopen udělat člověku. Na návštěvu jsem se psychicky připravovala, protože už mám za sebou návštěvu Terezína a také koncentračního tábora Flossenbürg. Jen mě mrzelo, že Poláci pojali toto místo s důrazem na jeho výdělečnost než na stránku obsahovou.

Tomáš Slavík: Spíše smíšené, těžko uvěřit, že v těch prostorách byli lidi.

3) MYSLÍTE SI, ŽE NÁVŠTĚVA OSVĚTIMI BY MĚLA SPADAT MEZI POVINNÉ EXKURZE V RÁMCI DĚJEPISU?

Marcela Zájedová: Určitě – měli bychom se poučit z minulosti – třeba by potom nebylo potřeba rušit extrémistické pravicové strany.

Jindřiška Jelínková: Určitě, o tom jsem přesvědčená.

Jana Kršková: Myslím, že v rámci výuky současných dějin na středních školách by měli všichni žáci navštívit nějaký koncentrační tábor.

Tomáš Slavík: Určitě ano, ale z finančního hlediska o tom pochybuji.

4) CO VÁM EXKURZE PŘINESLA?

Marcela Zájedová: Pro mě jako učitelku určitě radost z toho, že se to žákům možná trošku líbilo, že naše práce s přípravou exkurze nebyla zbytečná a že třeba jednou naši žáci budou vyprávět svým dětem, jak byli na exkurzi v Polsku.

Jindřiška Jelínková: Zajímavé poznatky právě v souvislosti s tragédií u Katyně. Bylo dobré vidět, že národ prožíval hluboký žal a emoce, že se dokázal semknout.

Jana Kršková: Exkurze mi přinesla mnoho nových poznatků, jsem velmi ráda, že jsem se jí mohla zúčastnit.

Tomáš Slavík: Podíval jsem se do jiné země. A viděl nové památky.

6) JAKÉ JSOU VAŠE DOJMY ZE SOLNÝCH DOLŮ?

Marcela Zájedová: Vždycky jsem u vytržení, co všechno lidé dokázali a dokážou, v duchu se pochopitelně neubráním srovnání – Osvětim a Wieliczka. Nicméně si myslím, že to byla velmi hezká tečka za třídní exkurzí, bylo prima, že jsme byli první a nemuseli jsme se přetlačovat s jinými turisty.

Jindřiška Jelínková: Bylo to moc hezké, něco takového jsem ještě neviděla. Mají to opravdu krásně upravené a hlavně jsem se v podzemí cítila naprosto bezpečně. Jen nevím, jestli by pocit nebyl jiný, kdybychom nešli jako první výprava, ale až někdy v průběhu dne, kdy je tam hodně přelidněno.

Jana Kršková: Solnými doly ve Wielicze jsem byla nadšena, protože jsem ještě nikdy nic podobného neviděla.

Tomáš Slavík: Člověk se více než 100 metrů pod zem nechodí dívat každý den. Solné doly mě překvapily. Hlavně dekorace a sochy ze soli.

ANKETA Z AKCE: THE ACTION – BESIP TOUR 2010 V PÍSKU

1) JAK SE TI LÍBILA PŘEDNÁŠKA? JAKÝ JSI Z NÍ MĚL POCIT?

Martin Hřebejk (D1.S): Docela se mi to líbilo. Bylo mi z toho docela dost blbě, protože právě teď mám mít motorku, tak mě to docela zarazilo.

Hynek Marek (B2.I): Bylo to dobrý. Mělo to odradit lidi, aby nejezdili opilí.

David Novák (D1.S): Byla zajímavá a poučná.

Tomáš Slaba (B3.I): Pěkná. Líbila se mi.

Tomáš Votava (B3.I): Byla pěkná. Nejvíce životní příběhy.

2) CO BYLO LEPŠÍ – VIDEA NEBO PŘEDNÁŠEJÍCÍ?

Martin Hřebejk (D1.S): Já si myslím, že to bylo lepší naživo, když jsem to slyšel od těch lidí.

Hynek Marek (B2.I): Určitě ti lidi, co tam mluvili, protože ta videa mi přišla moc dlouhá.

David Novák (D1.S): Určitě přednášející, protože vyvolali lepší atmosféru.

Tomáš Slaba (B3.I): Obojí bylo pěkné. Přece jen v živém podání vyzní to posláním líp a ta videa jsem už viděl.

Tomáš Votava (B3.I): Jak už jsem řekl, životní příběhy, protože to měli dobře připravené.

3) DOJALI TĚ?

Martin Hřebejk (D1.S): Bylo mi líto těch lidí.

Hynek Marek (B2.I): Docela jo.

David Novák (D1.S): Ano. Především zážitky záchranářů.

Tomáš Slaba (B3.I): Měl jsem na krajíčku.

Tomáš Votava (B3.I): Ne, stejně jednou umřeme.

4) ODNESL SIS NĚJAKÉ PONAUCENÍ?

Martin Hřebejk (D1.S): Nejezdit tak rychle a jako magor.

Hynek Marek (B2.I): Zatím neřídím, ale asi jo.

David Novák (D1.S): Ano. Být opatrný za volantem.

Tomáš Slaba (B3.I): Už nebudu rychle jezdit na motorce.

Tomáš Votava (B3.I): Já mám simpsona, který jezdí pomalu, takže mi to je jedno.

Tomáš Slaba, B3.I

5) ZAŽIL JSI NĚJAKOU NEHODU? A JAKOU?

Hynek Marek (B2.I): Ne.

David Novák (D1.S): Byl jsem svědkem takové lehké nehody. Auto bylo převrácené a nějaký muž tam byl zaklíněn. Naštěstí se usmíval a nebylo to nic závažného.

Tomáš Slaba (B3.I): Ano, boural jsem v rychlosti 80 km/h v serpentýnách za Pískem. Podklouzlo mi to na šterku, nevybral jsem zatáčku a narazil jsem do svodidel. Dodnes mám vodu v koleni

Tomáš Votava (B3.I): Jo zažil. Když jsem startoval, tak se mi rifle zapletly do šlapačky a spadl jsem.

Martin Huťtan a Lucie Nachtigalová, B3.I

SPORTOVNĚ-TURISTICKÝ KURZ TŘÍDY C2.S

Od 13. do 17. září tohoto roku se naše třída C2.S zúčastnila sportovně-turistického kurzu na Štědróníně. Během pěti dnů jsme se seznámili se základy kanoistiky a také střelby, hráli jsme pálkovanou (školní verze softbalu) a naučili jsme se orientovat v neznámém terénu pomocí mapy a buzoly. Bydleli jsme v chatkách po čtyřech až pěti žácích. Chatky byly vybaveny sociálním zařízením, a tak jsme byli spokojeni. I jídlo nám chutnalo.

Dopoledne jsme většinou byli rozděleni do družstev a naše sportovní činnosti se střídaly. Odpoledne jsme pak obvykle vyráželi na cyklovýlet. Podívali jsme se na zámek Orlík a také k památníku Lety. Celý týden jsme ve zdraví přežili, i když zraněného jsme přece jen měli. Jeden spolužák si totiž poranil koleno. Celkově se nám náš kurz líbil a určitě jsme si z něho i něco odnesli.

Vladimír Chuman, Daniel Hojka , C2.S

D2 NA CYKLISTÁKU

Už je to tak, 6. září jsme se všichni sešli v dobré náladě před naší školou s batohy na zádech a kolem u boku. Všichni jsme věděli, jak dlouhá cesta nás čeká. Celých 22 kilometrů. Když jsme úspěšně připevnili svá zavazadla na vlek u auta, vyjeli jsme. První asi 4 kilometry, hlavně ty v městě Písku, jsme projeli stylem ala mušky v zubech. Veselí bylo, zvláště když se u Sulana

povedlo prvnímu chytrákovi zahučet do roští u řeky. Před prvním kopcem nás ovšem humor přešel. Všechny vlastně ne, nesmíme zapomenout, že někteří sportovci se ani nezapotili. Nicméně většina tahala jazyk po vestě. To, že jeden specialista neuměl přehazovat, a nutil tak přehazovačku přehazovat do kopce, ani nestojí za řeč. Ale jelo se dál. Až na pár dalších kopců jsme pokračovali docela v pohodě. A když jsme poprvé uviděli na lesní cestě cedulku, že

do Štědrónína je to jen 1,5 km, všichni jsme nasadili i přes všechnu únavu smrtelné tempo. Celí uštvaní jsme slezli z kol a šli se naobědvat. K našemu potěšení jsme dostali lepší chatky i s vlastní koupelnou. Já jakožto jediná holka jsem měla chatku sama pro sebe – nic příjemného, když vezmu v potaz tmou jako v pytli. Po nějakém tom prozkoumání okolí a odehrání her v rámci celovýcvikové soutěže, rozdělení do tří družstev – zelení, žaludy a kule, jsme unavení padli do postelí.

Další dny probíhaly více méně stejně – rozcvička, snídaně, program, oběd, program, večeře, přednáška. Co se týče programu, dělali jsme různé soutěže, zkoušeli své dovednosti, vědomosti i důvěru mezi sebou, jeli na kolech do blízkého okolí nebo hráli profesionální baseball ☺. Párkrát jsme vlezli i do vratkých lodí a pokoušeli se o rovnou jízdu. Jedno odpoledne se také odehrál turnaj v oblíbené pálkované alias profesionálním baseballu. Až na pár fotbalově založených jedinců, se všem moc líbila. Poslední odpoledne před odjezdem patřilo orientačnímu běhu. Hororově vypadající mapa a ošoupaná buzola nevyvolávaly zrovna příjemný pocit. Méně pozorným se dokonce stalo, že seběhli z mapy, ale naštěstí se vrátili. Jedna dvojice se ztratila úplně a přišla až na večeri. Když jsme se všichni šťastně našli, rozdělali jsme oheň a přišlo na řadu vyhlásování výsledků. Vyhráli samozřejmě zelení – musím nás pochválit ☺. Po rozdání cen jsme se vrhli na štavnaté špekáčky a chvíli jsme si povídali. Ovšem jak už bývá zvykem, kolektiv je většinou tvořen ze skupinek. Takže se pár skupinek odebralo k bazénu, jiní na chatku, jiní zůstali u ohně. Jednoduše řečeno, roztrhalo se nám to. V každém případě ráno hned po snídani jsme vyrazili. Zpáteční cesta byla o hodně snazší a více z kopce. Za hodinku a 18 minut jsme byli zase v Písku.

Věřím, že jsme se všichni lépe poznali. Já osobně jsem zjistila, což je normální, že s někým bych bohužel více dní už nevydržela, ovšem s jinými klidně. Pokud bych nás měla hodnotit jako celek, myslím, že jsme se chovali hodně slušně, žádné problémy se nevyskytly. Prakticky celkem podařený „výlet“.

Eva Vilímová, D2.S

FOTBAL V PÍSKU

Začal nám říjen, což znamená, že všechny fotbalové soutěže v České republice jsou již v plném proudu. Ani v Písku tomu není jinak.

Velmi dobře si vede písecké „A“ mužstvo. Druhým rokem se zde hraje třetí nejvyšší liga Česka (Česká fotbalová liga – ČFL). Sezónu v Písku začalo „A“ mužstvo jako naprostá jednička. Na startu si totiž připsalo šest výher ze šesti ligových zápasů a bylo bezkonkurenčně na prvním místě v tabulce! Bohužel v Českých Budějovicích náš tým prohrál. Na výsledku se významným způsobem podílel i rozhodčí, který neprávem udělil našemu bekovi červenou kartu. Po této první prohře se nám začala smůla lepit na paty a následující série už nebyla tak příznivá. V dalším zápase totiž naše áčko opět body nezískalo. Ale snad se bude zase dařit, protože v Ovčárech si naše mužstvo zase body připsalo, a to výhrou 2:1. Tak uvidíme, jak budou naši fotbalisti pokračovat a samozřejmě jim přejeme štěstí a hodně dobrých kopů.

Na rozdíl od výsledků v lize se Písečtí vůbec nenechají rozhodit v domácím českém poháru „Ondrášovka cup“. V prvním kole hostili naši zkušený celek Příbrami. Během zápasu sice padl pouze jediný gól, našťastí ale do sítě hostů. A tak se Písečtí mohli těšit na další kolo, kdy nastoupili proti Písku fotbalisté druholigového Třince. Písecké áčko tu úplně zapomenulo na zmary v lize, protože se s tímto soupeřem nepáralo a vyhrálo neohroženě 3:1.

Martin Huťtan, B3.I

JAK JSEM SE TĚŠILA NA STŘEDNÍ ŠKOLU

Na střední školu jsem se velice těšila celé prázdniny. Byla jsem ráda, že jsem byla přijata na tak prestižní školu, jakou je SPŠ a VOŠ v Písku, na obor Informační technologie. Na této škole mě velice zaujalo vybavení učeben a osnovy jednotlivých předmětů. Nejvíce samozřejmě oblast týkající se výpočetní techniky. Přestože jsem věděla, že na této škole studují převážně chlapci, neodradilo mě to. Právě naopak. Lákalo mě, dozvědět se, zda mohu být ve studiu stejně dobrá nebo snad lepší, než chlapci. Přeci jen jsem nikdy moc velké zkušenosti s informační technologií či snad přímo s elektrotechnickými předměty neměla. Smíšené pocity se mnou mávaly, ale nemohla jsem odolat pokušení ukázat, že i něžné pohlaví může prokázat svůj talent na této škole. Má největší motivace pramenila v přístupu rodiny a mých blízkých přátel. Dle získaných informací, které jsem o škole měla, jsem došla k závěru, že to není leccjaká škola, ale jedna z nejlepších.

Lucie Sedláčková, B1.I

ŠKOLA

Každý si pod slovem škola představí něco úplně jiného. Postupem času si každý na školu vytvoří svůj názor. Velký vliv na to, jak se dítě bude chovat v příštích školních letech, ať už hovoříme o docházce nebo samotném vnímání školy, mají samozřejmě rodiče. Dle toho, co očekávají od svých ratolestí, utvářejí jejich přístup k samotnému vyučování a plnění školních povinností. Celá školní docházka má maximální vliv na život jedince. Malému dítěti ve školním věku začátku druhého stupně nevysvětlíte, že se má dobře učit, aby nemusel dělat těžkou manuální práci. Stejná práce, možná ještě těžší, čeká na rodiče v době, kdy si jejich dítě vybírá střední školu. Každý jedinec je naprosto jiný a ke svým povinnostem taktéž přistupuje rozdílně. Někdy je až nadlidský výkon vůbec uhlídat, aby do školy dítě chodilo. Zvláště když je mimo dozor.

Každý musí časem dospět a uvědomit si, že škola je velmi důležitá a že studuje školu hlavně pro to, aby měl jednodušší život, a ne pro radost rodiny nebo širšího okruhu známých. Ovšem je tu i ke všem těmto věcem zářný protiklad. Každý by měl dělat hlavně to, co ho baví, a ne pouze to, co je pro něj nejlepší. Na trhu práce má uplatnění jak jedinec s výučním listem, tak jedinec s maturitou. Nejdůležitější je ovšem něčím být a tím směrem se ubírat.

Jakub Jeřábek, B3.I

STRACH

Ve vodní štole několik desítek sáhů pod zemí se pomalu od pramenu tetelily tenké pramínky vody. Mezi nimi v stísněné místnosti stál jeden jediný člověk. Pramen šuměl a dodával všemu v okolí jen temnější atmosféru. Celé okolí padalo do pocitu maximálního strachu. Šero, že nebylo vidět na více než dva metry. Vlhkost vzduchu byla tak markantní, že jediná použitelná věc v této situaci, což bylo křesadlo, nepřicházela v úvahu. Jeho milované dýky zůstaly na povrchu společně s většinou ostatního vybavení. Zkoušel vymámit ze vzpomínek nějaké kouzlo, ale místnost byla imunní vůči magii. Proud vody sahající až po kolena dovoľoval velmi omezený pohyb. Skalní masiv všude okolo postupně otesaný jen silou vody nevěstil nic dobrého. Celá tahle situace působila dost beznadějně. Postupně si uvědomoval, že věci jsou ještě horší než beznadějně. Při prvních pokusech probrodit se někam dál a třeba osahat stěnu a zjistit možnost nějakého útěku postranní místností, narazil na problém číslo jedna těchto chvil. Při každém pohybu studenou vodou projížděla celým jeho tělem ničivá bolest. Na pravém kotníku nahmatl krevní výron a při sebemenším pokusu o další krok se jeho noha začínala chovat jako cizí.

Šerou místnost okolo něj osvětlovala mírná záře prostupující každou stěnou. Zezadu mu do nohou narazila dřevěná bedna. Pozorněji se porozhlédl kolem sebe. Zjistil, že prostor je rozhodně větší, než si myslel. Všude kolem něj se po čiré hladině pohupovaly dřevěné předměty. Elf zaregistroval jakýsi pohyb ve své blízkosti. Považoval neznámý objekt nejdříve za rybu, ale jakmile se frekvence čerení hladiny zvětšovala, zůstal stát a jen naslouchal. Kouzelníkův tep se zrychlil téměř na maximum. Nevěděl, jak se sem dostal. Nepamatoval si, kdy naposledy jedl. Zrak se mu začínal dokonale rozmazávat a potenciální nebezpečí se neustále blížilo. Neviděl nikoho, ale mrštné kroky, které za sebou neviditelný zanechával v pravidelném tempu, mluvily jasně.

Rozběhl se nejbezpečnějším možným směrem od pohybu. Bolest prostupující celým tělem, palčivě vystupovala na povrch, až mu nabíhala na čele žíla. Kolem sebe zaslechl podivné skřeky. Vystupovaly ze stěn a nepřidaly ani špetku na důvěře k neznámému okolí. Každý klopýtavý krok stál tolik energie jako normálních padesát. Jediné, co ho hnalo kupředu, byl strach z neznáma, které, dalo by se říci, bylo každou chvilku blíž a blíž. Tížit ho začala další šílená okolnost, které si dříve nevšiml. Řítil si nevědomky vstříc větší hloubce.

Voda mu v těchto chvílích dosahovala až po pás. Blondřaté vlasy svázané do copu se pomalu začínaly máčet. Stěny, jako by se nepřibližovaly, ale utíkaly opačným směrem, než se vydal. Prostor působil klaustrofobně, i když byl nejspíš rozlehlý. Všemmu dodával kontext šílenství strach ze všeho toho neznáma kolem. Psychika se začínala hroutit jak domeček z karet. Chtělo se mu křičet, brečet, ale nejvíc ze všeho dostat se odsud. Jeho pocity, jako by přiživily stínového protivníka. Ohromná síla projela jak slabým cestovním pláštěm, tak koženým kyrysem. Ucítil další bolest, jestli to vůbec bylo možné, tak horší než ta předchozí. Od pravé lopatky až k ledvinám projely drápy nestvůry několik centimetrů pod kůži. Vykřikl bolestí a ohnal se loktem, jak nejlépe to prostor dovoľoval...

Jakub Jeřábek, B3.I

JAWA 50

Už od mala mě lákaly motorky, zejména pak Jawa 50 známá jako Pionýr. Vždycky mě fascinovalo, že jen pustím spojku, přidám trochu plyn a ono se to s řevem rozjede. Taky se mi líbilo, že se na nich může jezdit už od 15 let, což už bohužel není dnes pravda.

Pionýrů bylo hned několik druhů. Lišily se nejen vzhledem, ale i výkonem, maximální rychlostí a podobně. Než se ale pustíme do charakteristiky jednotlivých druhů, musíme si nejprve o těchto strojích říct něco obecně.

Všechny Jawy 50 měly jednoválcový dvoutaktní motor s objemem válce 50 ccm. Benzín se musel míchat v poměru 30 : 1 k oleji. Válec byl položen vodorovně, byl k němu přišroubován karburátor značky Jikov. Žádný pionýr neměl baterii, jako tomu bývá u většiny motorek, měl totiž magneto, které vyrábělo elektřinu pro zapalování, pro světla a pro bzučák. To však mělo jednu nevýhodu: čím vyšší otáčky měl motor, tím vyšší byla i svítivost žárovek, takže v nižších otáčkách, např. při jízdě do kopce, to prostě svítilo méně. Podobně na tom byl i bzučák. Všechny pionýry se startovaly nožní pákou na pravé straně motoru.

Tak a teď něco k jednotlivým druhům:

První pionýr Jawa 550, zvaný „pařez“, a to kvůli tvaru sedla a zadního blatníku, se začal vyrábět v roce 1952. Jeho výkon byl asi 1,5k (asi 1,1 kW) při 5 000 otáčkách za minutu, maximální rychlost byla asi 45 km/h a na rozdíl od ostatních pionýrů neměl tachometr. Dnes už tento typ není moc vidět, je to veterán. Za dobře renovovaného „pařeza“ s originálními díly v motoru můžete dostat i 15 000 Kč.

Další typ byla 555, lišila se tvarem plechů, za sedačkou měla nosič, měla bubnové brzdy, samostatně odnímatelnou rozetu a vyšší výkon: 2,2k (1,62 kW) při 5 500 otáčkách. Její maximální rychlost byla papírově 60 km/h, ale dalo se z toho vytáhnout i víc, klidně i 70 km/h. Pionýr 555 se vyráběl ve dvou provedeních: Standart a dále de Luxe, přičemž verze de Luxe měla dlouhé sedlo a plechy chránící nohy. V podstatě to byl takový „oskútrovaný“ pionýr. Verze Standart je podle mě nejhezčí ze všech pionýrů.

V pořadí třetí typ Jawa 05 měla inovovaný design, byla o 10 kg těžší a měla výkon 3k (2,2 kW). Maximální rychlost byla papírově 60 km/h stejně jako u dalších typů, ale reálná maximální rychlost se pohybovala okolo 75 km/h. Její 1. a 2. rychlostní stupeň byly poměrně daleko od sebe, naopak 2. a 3. byly blízko, takže se trojka řadila lépe než u předchozích typů. Byl to první pionýr, který uvezl dva pasažéry poměrně bez problémů.

Matěj Růžička, B2.I

B4.I SE VYDALA ZA KULTUROU

Dne 23. 9. se naše třída B4.I vydala na výlet do Prahy. Nejprve jsme navštívili Divadlo Na zábradlí, kde jsme zhlédli představení sestavené z několika aktovek současných evropských dramatiků. Herci se na jevišti před zaplněným sálem objevili úplně poprvé, protože se jednalo o veřejnou generální zkoušku, a tak jsme nejen my, ale i herci s napětím očekávali, jaký bude ohlas. Divadelní hra nesla název „Nebe nepřijímá“ a podle aplausu a našich dojmů snad bude úspěšná. Nám se představení rozhodně líbilo. Hlavním tématem díla a současně místem konání bylo letiště, které znázorňovalo rychlé životní tempo dnešního světa.

Po návštěvě divadla jsme se přesunuli do Památníku Karla Čapka ve Strži. Zde nás provázela velmi příjemná paní, která nám barvitě povyprávěla o spisovatelově životě, jeho přátelích a Čapkově ženě Olze Scheinpflugové. Strž, jak místo spisovatel nazval, byla oblíbeným cílem návštěv přátel této manželské dvojice – herců, spisovatelů, novinářů. Často sem jezdil zejména novinář a spisovatel Ferdinand Peroutka, který tu velmi často pobýval, a Čapkovi mu zde zřídili podkrovní pokojíček – tzv. „Peroutkárnou“. Karel Čapek se podílel ve Strži na přestavbě domu i na úpravě rozsáhlé zahrady. Napsal zde řadu děl – Válku s mloky, Bílou nemoc, První partu, Cestu na sever, Matku, Život a dílo skladatele Foltýna. Od paní průvodkyně jsme se pak ještě dozvěděli spoustu zajímavostí, mezi nejpozoruhodnější z nich patří časté vydávání Čapkových děl až ve vzdáleném Japonsku.

Dále už nás nečekalo nic jiného než cesta domů, kam jsme všichni dorazili s dobrým pocitem, že jsme zase něco nového viděli a něco dalšího se dozvěděli.

Martina Krejčová, B4.I

JAK Z HOSPŮDKY NA TRŽIŠTI VZNIKLA NAŠE PRŮMYSLOVKA

Hned v úvodu se musím přiznat, že nadpis článku není tak úplně pravdivý. Ale přece jen: Hospůdka, která stávala na městském tržišti od r. 1897 do r. 1940, nestála tenkrát přesně na místě, kde dnes stojí naše škola, přenechala jí však popisné číslo 402. Jaký k tomu byl důvod, dnes už nezjistíme – určitě to však nebylo obvyklé. Takže tu nepochybná souvislost je. Jak to tehdy bylo s městským tržištěm a hospůdkou na něm?

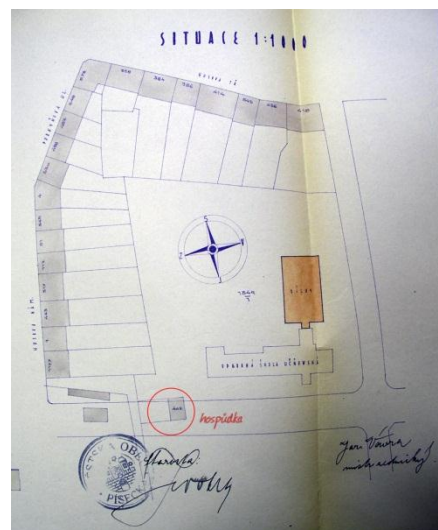
Tržiště, kde se prodával dobytek a koně, bylo zřízeno v blízkosti městské obory (dnes zde stojí domov důchodců) v r. 1896. Pro potřeby trhovců se muselo vybudovat nějaké zázemí a správce tržiště žádal tedy hned v následujícím roce

o výstavbu hostinského domku s kanceláří pro zvěrolékaře a s dřevěnými venkovními záchodky za domkem. Jednalo se o přízemní budovu o rozměrech přibližně 12 x 8 metrů s chodbičkou a třemi místnostmi: výčepnou, kuchyní a kanceláří. Pod kanceláří byl také malý sklípek na pivo a potraviny. Hospůdka stála na západní straně tržiště, kde je dnes dolní část ulice K. Čapka – přesně proti současnému vjezdu na školní hřiště. Ostatně lípy mezi garážemi na druhé straně této ulice ještě dnes okraj tržiště vyznačují. Stromy rostly asi původně kolem celého pozemku, protože několik jich zůstalo i za naším asfaltovým hřištěm a stály i tam, kde jsou dnes školní garáže.

Památkou na bývalé tržiště nejsou jen staré lípy po jeho obvodu, ale pamětníci z řad bývalých učitelů vzpomínají na ještě před lety viditelné skoby k uvazování dobytka zarostlé v jejich kmenech. Při stavbě garáží v ulici U Obory, kolem kterých chodíme na oběd, se prý také našly nějaké pozůstatky napájecího systému, bez kterého by se prodávaný dobytek určitě neobešel.

Ke zrušení tržiště došlo v roce 1935. V jeho blízkosti už tehdy více než dvě desítky let (od roku 1911) stála nemocnice v té době přístupná jen dnešní ulicí U Obory. Nemocnici sousedství dobytčích trhů moc nevonělo, a proto bylo tržiště od jejího zprovoznění stále méně užíváno. Během listopadu 1939 proběhla parcelace tehdy již nepoužívaného tržiště a nová ulice k nemocnici (dnes ulice K. Čapka) byla vytyčena přes domek č. 402, který musel být brzy nato zbourán. Podél této ulice se již také počítalo s výstavbou nové Živnostenské školy (dnes naše SPŠ a VOŠ). Dokonce se již stavěla její součást – budoucí dílny v ulici U Obory, které byly později využívány jako technické zázemí další stavby školy. V nové školní budově se začalo učit od školního roku 1941–1942 a při konečné kolaudaci na počátku válečného roku 1942 dostala novostavba popisné číslo 402, které kdysi nesla bývalá hospoda v sousedství.

A toto číslo používá naše škola dodnes...

PhDr. Josef Havlan

Poznámka redakce:

No tedy – to je přece skvělé! Tak naše škola bývala kdysi navštěvovanou hospůdkou?

To se nám tu přece musí líbit.

Znovu zde uvádíme důležitou výzvu pro všechny bývalé i současné studenty.

OSLAVY 70. VÝROČÍ ZALOŽENÍ SPŠ A VOŠ PÍSEK VÝZVA PRO VŠECHNY!

V příštím roce oslaví naše škola **70 let** své existence. Stejně jako před deseti lety máme v úmyslu vydat **almanach školy**. Chtěli bychom proto požádat všechny naše studenty a pedagogické pracovníky o spolupráci.

Prarodiče, rodiče či známí mnohých z vás navštěvovali před léty tuto školu a nepochybně si uchovali v paměti vzpomínky na své tehdejší učitele, spolužáky či na nějaké zajímavé příběhy z dob svých studií. Prosíme, podělte se o ně s ostatními prostřednictvím **připravovaného školního almanachu**. Určitě budou vítány rovněž historické fotografie.

Kontakty: havlan@sps-pi.cz klavikova@sps-pi.cz

PhDr. Josef Havlan

Prohlédněte si pořádně krajní loga, brzy už na všech dokumentech budete totiž vídat jenom je. Svůj návrh uskutečnil známý písecký grafik František Doubek. Pro porovnání uvádíme i logo nám všem známé. V příštím čísle bychom vám rádi poreferovali nejen o budově naší školy, ale celkově i o historii SPŠ a VOŠ, o jejím vzniku, vývoji a zajímavých studentech, kteří školu navštěvovali.

Závěr

Tak milí přátelé, a to je pro tentokrát všechno. Snad jste si zase počtli a získali nové informace. Pokud máte náměty, neváhejte a sem s nimi. Je to přece časopis především o vás a pro vás! Tak už se konečně rozhoupejte a nenechte se o každý článek a nápad prosit. Je nám jasné, že by neškodilo i trochu toho průmyslováckého bulváru, ale nějak ty drby neumíme sehnat. Takže nám můžete pomoci, a pokud byste se o ně chtěli podělit se všemi, pište, pište, pište!

Doufáme, že jste se příjemně pobavili při listování v našich Průmkařinách, tentokrát v novém „kabátě“ a s novým logem naší školy. Myslíme si, že je vcelku povedené.

Příště si nás můžete přečíst v prosinci a určitě vám přineseme spoustu postřehů z plesů A4.S a B4.I, zhodnotíme generálku maturitních zkoušek a prezentaci naší školy, a to jak na burze škol, tak i při Dnu otevřených dveří. Těšit se ale můžete i na plno jiných zajímavostí a budeme se snažit doplnit všechno těmi nejpikantnějšími a nejvyvedenějšími fotkami. Zde je alespoň malá ochutnávka netradiční, nevídané, neobvyklé, ale jistě velmi vydařené fotodokumentace.

NA TÝHLE ŠKOLE BYCH CHTĚL BÝT!

JÉÉ! CO TO JE ZA AUTÍČKO?

U NÁS TĚ NAUČÍ TAKY ŘÍDIT!

ALE MUSÍŠ VŽDYCKY VYKROČIT PRAVOU!

TAKY SE TU DOBŘE NAJÍŠ.

A PAK MŮŽEŠ SNADNO SPLNIT PLÁNY!

A S ČEZEM TO JDE VŠECHNO LÍP.

SKUPINA ČEZ

NAŠE ŠKOLA PATŘÍ MEZI PARTNERSKÉ STŘEDNÍ ŠKOLY PODPOROVANÉ SKUPINOU ČEZ

